

quantum possum. Jesus filius Nave¹⁾, Moysi discipulus et Jesu nostri forma et typus, scribit librum suum, quilibet prophetarum suum; sed et libri regum inter illos viginti quatuor seniores habent locum suum, ad quem numerum numerus est Hebraicorum elementorum atque librorum. Hii omnes divites in gazophilatium multa jactantes, ultima vidua duo minuta mittente superantur, quia, teste Jesu, ceteri ex eo quod abundabat illis miserunt, hec de penuria sua misit totum victum suum²⁾. Hujus vidue nos filii sumus; nam ipsa est ecclesia sanctificans se Deo, ut sit sancta corpore ac spiritu, nichil de se retinens sibi, quod sit suum, sed Dei totum. Hanc imitans ego ex precepto vestro cum duobus minutis curro ad templum, adeo gazophilatium, et Jesum habens spectatorem, quod ipse dedit, do totum.

In Austria³⁾ cum abbas vocarer, rogatus sum scribere vitam sancte Metthildis abbatisse, quam inchoans ibi, hic Domino adjuvante consummavi; et vos ejus opto susceptorem, cum longe absint, qui me petierunt esse scriptorem. Testes sanctitatis ejus habemus omnes incolas terre, in qua sepulta est. Sed et Frisiensis episcopus Otto⁴⁾ adhuc vivens vite illius susceptor est, sanctissimam fuisse affirmans, et me ut ceptum perficerem flagitans. Siquidem soror fuerat matris ejus, ut ipse omnium que de illa scripsi, testis juratus. Vos tamen judicem operis mei vel muneris pro Beseleel habeo, et per manus vestras in opus sanctuarii hos pilos caprarum pauperculus offero, sperans a Deo gratiam, mercedem a sancta, patientiam a vobis, et ab omnibus edificationem ponderantibus non dicta sed facta.

Sed unum premitto miraculum, quod a lectore mihi velim indultum, ne pagina vacet usque ad textum. Res in Pomerania contigit. Sed de Dacia innotuit nobis, testem habentibus archiepiscopum⁵⁾ et relatorem, a quo dominus Bero Siticensis⁶⁾ abbas audivit et me scribere precibus compulit.

Epistola de leproso per ignem mundato.

Pomerani Sclavi sunt gens indomita, pugnax et preda vivens et Danorum maxime terram depopulans. Hic usus eis, hic victus, et nichil pace molestius; piratico apparatu predas

1) Undeutlich in der Hs. 2) Lucas 21, 3. 4. 3) Vielleicht in Wilhering, das 1185 von Ebrach abhängig wurde, zu welchem Engelhard in vielen Beziehungen stand. Vgl. Janauschek, Origines Cisterciensium I, 318. 4) Otto II. von Bergen, 1184—1220. 5) Absalon, von 1178 bis 1201 Erzbischof von Lund, welcher die Feldzüge des Königs Waldemar nach Pommern mitmachte. 6) Sittich bei Weichselburg in Krain, 1195 gestiftete Cistercienserabtei. Vgl. Böttcher, Germania sacra I b, 1370. Janauschek, Orig. Cist. I, 318.